Γίδαι.

Διονύσιος Περιηγητής Γ. Ο. στ. 814-5

(3) Αἱ δὲ Γίδαι Ξενόφων μὲν πρὸ θαλάττης λέγει εἶναι κώμην, ἣν ἀνεῖλεν ἵππος, ἀπὸ δὲ τοῦ βαρβάρου, οἱ ἔδοσαν αὐτὴν Ἕλληνες. Ἡρόδοτος δὲ μίαν ἄκραν εἶναι λέγει θρακῶν τοὺς Ἄσσους καὶ τοὺς Γίγας· ἀπὸ δὲ Γυγαίης τῆς λίμνης καὶ τοῦ ὀλκοῦ αὐτῶν ἐλθεῖν, ὡς μὲν οἱ Λυδῶν καὶ Μυσῶν οἱ τὰ βόρεια φυλάσσοντες δέ, φησὶν, εἰσὶ, μὴ σφᾶς δὲ λέγειν τοὺς ἄλλους Λυδούς· καλεῖσθαι δὲ ὑπ' αὐτῶν Σαρδιανοὺς, ὡς δὲ Ἑλλάνικος καὶ Ξάνθος, καὶ διὰ τοῦτο τυραννίδι χρήσασθαι τὸν Γύγην, φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος τὸν Γύγην χρήσασθαι τοῖς Λυδικοῖς θησαυροῖς, καὶ τοὺς Φρύγας, καὶ τοὺς Μαιάνδριος τοὺς ἐν Γέλᾳ, φησὶ δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸν Γύγην τὸν Δασκύλου τοῦ Μαιάνδριος τοῦ ἐν Γέλᾳ, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, τὸν δὲ Γύγην ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῶν Καλλιμαχείων καὶ τῶν Ἀρτεμισίων, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον ἐλθόντα τὸν Γύγην ἀποκτεῖναι. Ἔστι δὲ ἡ τοῦ Γύγου ἀναίρεσις ἐν τοῖς ἰάμβοις τοῖς εἰς Ἀρχίλοχον ἐλεγεῖα. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Γυγαίην ἐκ τῆς Μαιονίας τὴν Λυδίαν καλεῖσθαι, καὶ τὸν Γύγην ἐκ τῆς Μαιονίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον ἐλθόντα εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Γύγην ἀποκτεῖναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐν τῇ Εὐρωπίᾳ τὸν Γύγην ἐκ τῆς Μαιονίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον ἐλθόντα εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Γύγην ἀποκτεῖναι. Ἔστι δὲ ἡ τοῦ Γύγου ἀναίρεσις ἐν τοῖς ἰάμβοις τοῖς εἰς Ἀρχίλοχον ἐλεγεῖα. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Γυγαίην ἐκ τῆς Μαιονίας τὴν Λυδίαν καλεῖσθαι, καὶ τὸν Γύγην ἐκ τῆς Μαιονίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον ἐλθόντα εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Γύγην ἀποκτεῖναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐν τῇ Εὐρωπίᾳ τὸν Γύγην ἐκ τῆς Μαιονίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ τὸν Ἀρχίλοχον ἐλθόντα εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Γύγην ἀποκτεῖναι.

γὰρ καθήμενον, ἀλλὰ μελετήσθαι τοιούτους εἰσιόντων θηρωμένων, ἃ καὶ ἀσθενείας ὑπερέντων· ἐν ἱππείοις δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς ἁμιλλᾶ, διὰ δὲ ῥάθυμα μάχα ἔχοντας, ἢν ἐν ῥᾳδίοις αὐτὰ ἐν δυσχερέσι φανῶ· ἐθεροῦ δὲ ἐν ἀνδρικωτάτοις θρασυῶν ἐν ἵπποις, ἐν δικαιοτάτοις· χρὴ δὲ ἐν δὲ ἄρχειν αὐτοὺς ὁ Χαρικῆς, ἀλλ, σχεδὸν διαλῦ ἐκ ἐν ἐνίαις, ἐσφαίρωτο διὰ ἐν θρίκιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Διον. Περιηγ. Τ. Β. σ. 84-5

30ι. Τὸ μὲν δὴ πρὸς ἕω τῆς Θρᾴκης ἐστὶν ἀνοικούμενα χώρα μέχρι Διονυσίου
Πόντου καὶ ἐκβολῆς Μαιώτιδος ἐστόμου ἐπὶ τὴν
Ἑρμωνασσὸν καὶ Παντικάπαια τε, Γέται δ' ὄπιθεν, Βαστάρναι τε.

---

(3) Οἱ δὲ ἀπὸ Γετῶν Δακίας μὲν πρὸς βορέαν ἐστὶν ἔθνος, τῷ ἀνδρῶν ἄριστα, παρὰ μὲν τοῖς Βαστάρναις, οἱ ἔθνει εἰσὶ Σκυθικόν. Ἡροδότου δὲ μέρος οὐδὲν εἶναι λέγοντος ἐπὶ Γέταις· ὁ δὲ Πομπώνιος ἐφ' ἑκάστοις τοῦ σύμπαντος κλίσεις εἶναι τρεῖς, ἀπ' ἐμοῦ Μυσούς καὶ ἐπὶ Θρᾷκας· φησὶν δὲ, εἰσὶ, οἳ καὶ τὸ θεῖον ἀσεβοῦσιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐμοῦ ὁ Σαλμοξὶς Πυθαγόρου μαθητὴς, ἐφ' ἑνὸς δέοντος ἔτεσι τριάκοντα, ἐφ' ἑαυτὸν ἀνῆκε διὰ τοῦτο, καὶ κατανεῦν τῶν Θεῶν ἐπὶ τραπέζαις· ἐγένετο δὲ τοῦτο οἱ Γέται, φασὶ γὰρ Βαστάρναι φοβεροὶ, καὶ δικαίοντες τὸν ἐπὶ ἐμοῦ καὶ γενεαζόμενοι ἐπὶ ἐμοῦ ἥρωσιν, καὶ τοῦ Θαλῆτος καὶ ἐπὶ Ἀναξίμανδρος. τρόπος δὲ Γετικὸς ἐστὶ γράφεσθαι τὰν γονέων τὸν ἀνδρὸς θανόντος, καὶ μιθαρίζειν, ὅταν ἐκπορεύωνται. Ἡροδότου δὲ ἐστὶν ἐκφέρειν φασὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὰν ἀπόφασιν ἀναιρεῖσθαι τῶν θεῶν· ἔλε φασὶν ὁ Σαλμοξὶς δεκάτην μὲν ἐποίει τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ Γέτας, δεῖ λαχὼν δὲ ἀναδρεῖσαι, γράφετα δῶρα· ἔμελλε δὲ ἐμ, ἐπὶ ἐκατὸν κλίσεις ἐμ ἐμ ἐπὶ Θρᾷκας πεζεύσειν ἐπὶ, ἔπειτ' ἐπὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ Ἕλληνας ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ὃν ἐμπέσειν· ἐπ

γὰρ ἀσθμήσουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἥδονται τοιούτοις ἔθνεσι
δηλοῦντες, ἢ διὰ ἀσπιδῶν ἐπιόντες· οὐ πρόσθεν δὲ ἀπὸ
δανείζουσιν αὐτοῖς κατὰ, διὰ τὸν ὄρκον μὴ τὰ Δαρείου,
ὃν οὐ ῥᾳδίως ἂν τις δύναιτο φυγεῖν· ἰσχυροὶ δὲ οὐ ἀν-
δρικώτατοι θρᾳκῶν διὰ Γέτας, οὐ δικαιότατοι· μᾶλλον δὲ οὐ
ἂν τύχῃ αὐτοῖς ὁ Δαρεῖος, ὅτε, σχεδὸν δικαίως ἐκ τῆς ἰδοίας,
ἐστρατεύετο διὰ τῆς θρᾴκης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ